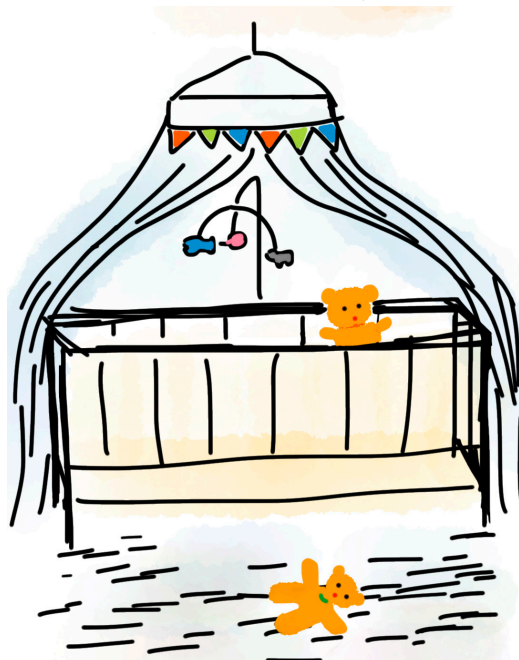

Hjärtats nya rum

Det är fredag kväll hemma hos familjen Jonsson på Skånegatan. Middagen bestående av tacos är precis avklarad och pappa har gått med Leah till toaletten för att tvätta mun och händer. Samuel behöver inte tvätta sig, han är en stor kille.

– Samuel, du har mjölkmustasch runt munnen. Gå och tvätta dig, säger mamma medan hon dukar av.

Lite snopen lommar Samuel i väg, han också. När han kommer in på toaletten torkar han sig på handduken. Klar!

Samuel går tillbaka till köket. Pappa hjälper mamma att duka undan och plocka in i diskmaskinen.

– Jag kan ta resten. Lagg dig och vila på soffan, säger pappa och stryker bort en lock som hänger ner i mammas ansikte.

Mamma ler ett tacksamt leende mot pappa och vankar i väg. Samuel tittar efter henne.

Konstigt, tänker han. Bakifrån ser mamma ut som vanligt. Ingen mage alls. Men framifrån ... Samuel börjar nästan skratta. Framifrån ser det ut som om mamma har en stor fotboll under tröjan. Men det är ingen fotboll. Det är en bebis. När som helst ska han få en lillasyster eller lillebror. Samuel längtar och väntar. Och hoppas. På en lillebror förstås.

Samuel går fram till mamma där hon ligger i soffan.

– Sparkar bebisen? undrar han nyfiket.

Han vill så gärna känna. Mamma tar Samuels hand och lägger den på magen. Och så känner han den. En kraftig spark, ja, det kommer flera stycken efter varandra.

Leah kommer fram till Samuel.

– Känna Leahs mage, säger hon och tar Samuels hand.

Leahs mage är alldeles knölig och under tröjan sticker det fram en dockfot. Leah är både söt och löjlig, tycker Samuel. Det är klart att han inte kan känna några sparkar från en docka.

– Känner du? frågar hon och lägger huvudet på sned medan hon tittar forskande på Samuel.

– Ja, jag kände en spark, svarar Samuel.

Han låtsas för Leahs skull.

Pappa kommer in i vardagsrummet och i handen håller han en ny dvd.

– Jag köpte en av de nya Disneyfilmerna i dag. Du och mamma kan väl börja kolla medan jag lägger Leah.

– Jaa, ropar Samuel och plockar bort plasten från fodralet.

Fredagsmys är nästan det bästa som finns. Film, godis och så mamma och pappa för sig själv!

När Samuel vaknar nästa morgon får han en konstig känsla i kroppen. Han traskar ut i köket och möts av mormor.

– Godmorgon Samuel! Vill du ha några nybakta scones till frukost? Mamma och pappa åkte in till förlossningen tidigt i morse, så därför är jag här. Morfar är ute med Selma.

– Morron Samel, härmar Leah och lägger huvudet på sned.

Samuel sätter sig vid bordet och mormor brer en smörgås till honom. Ytterdörren öppnas och Samuel hör fyra snabba tassar som klappar mot golvet. Han glider ner från stolen och sätter sig på golvet. Selma kommer sättandes mot honom och han blir blöt av alla glada pussar han får.

Det blir en lång dag för Samuel. Timmarna går i snigelfart och Samuel har svårt att hitta på något att göra. Han sitter mest i soffan med Selma i famnen. Då och då tittar Selma upp på honom och ger honom en blöt slick. Det är som om hon förstår att Samuel behöver henne i dag.

– Kommer inte bebisen snart? frågar han till slut. Nu har vi ju väntat jättelänge.

– Ja, det är länge sedan nu som mamma och pappa berättade för er att ni skulle få ett syskon. Tänk att det har gått ett halvt år sedan dess, säger mormor och sätter sig bredvid honom i soffan. Men kanske är det den här dagen som känns lång? Mormor tittar på Samuel.

– Ja, klockan rör sig inte ens, suckar Samuel.

– Märkligt att bebisen kommer just den här helgen när det handlar om vaksamhet och väntan i kyrkan i morgon, fortsätter mormor.

Hon berättar för Samuel om den väntan som de kristna lever i varje dag. Väntan på att Jesus ska komma tillbaka. Ända sedan Jesus for upp till himlen har de som tror på Jesus väntat på att han ska komma igen, men än har han inte kommit.

– Det var nog många som levde på Jesu tid som tyckte att han dröjde väldigt länge. När lärjungen Petrus skrev ett av sina brev skrev han om människor som skulle reta de kristna och fråga: "Hur går det? Håller Jesus vad han lovat? Kommer han tillbaka?", fortsätter mormor.

– Men när kommer Jesus då? frågar Samuel.

– Det är det bara Gud som vet, inte ens änglarna vet vilken dag. Men Jesus har inte glömt sitt löfte, han vill bara att så många som möjligt ska hinna bli kristna innan han kommer tillbaka, svarar mormor. När du får träffa bebisen i kväll eller i morgon, kommer du snart att glömma hur lång den här dagen har varit. Så blir det nog när Jesus kommer tillbaka också. Då glömmet vi att vi väntat.

Vid lunch har de fortfarande inte fått något telefonsamtal från mamma eller pappa. Samuel bara petar i maten och drar en djup suck.

– Vad väntar du på hela tiden? säger morfar och blinkar åt honom.

– Bebisen komma ut, säger Leah och tittar på morfar.

Trots att hon nog är för liten för att egentligen förstå vad som håller på att hända, vet hon svaret.

– Ja, det har du rätt i lilla gumman, skrattar morfar och stryker Leah över håret. Jag tycker det är fint att se hur du går här och väntar Samuel. Jag har gått här och tänkt på när Jesus ska komma tillbaka.

– Du också? avbryter Samuel. Mormor tänkte också på det!

– Ja, all bebisväntan blev en bra påminnelse om vår väntan på himlen. Vi lever ju här i väntan på något bättre. Himlen beskrivs som vårt hemland och livet här på jorden som en vandring dit.

– Är vi på resa? undrar Samuel.

– Ja, det kan man säga. Sverige är vårt hemland och vi bor här, men det är vårt hem här på jorden. Jesus har gått före oss och gjort i ordning ett hem åt oss i himlen. Och jag tror jag behövde en påminnelse om det i dag, säger morfar, så att jag inte glömmer bort var jag hör hemma.

– Du glömmer väl aldrig bort Jesus, heller, protesterar Samuel.

– Nej ... det gör jag väl inte. Men ibland behöver jag ändå påminnas om vad som är viktigast i livet. Om Jesus får första platsen, så hamnar det andra jag ska göra i rätt ordning, det också, säger morfar och tar en tugga av maten.

Då ringer det i mormors mobil. Hon tar fram den och tittar på skärmen.

– Det är mamma som ringer. Du får svara, säger hon till Samuel och räcker honom telefonen.

Samuel sitter i soffan. Han har en kudde för öronen och kniper ihop med ögonen. Han blir tokig av all bebisgråt. Det har gått två veckor sedan den där dagen då mamma äntligen ringde och berättade att han och Leah fått en lillebror. Då hade Samuel gett upp ett glädjetjut och velat åka till BB direkt. Men att han väntat och längtat så länge efter lillebror har han redan glömt och nu vill han helst inte se lillebror mer. Lillebror bara skriker och gråter. Och om han inte gör det så ska han äta, eller så har han bajsat. Mamma håller på med honom hela tiden och gör hon inte det, så sover hon på soffan.

Hon har nog glömt bort att hon har mig, tänker Samuel. Han reser sig från soffan och går för att leta reda på pappa.

– Det var en gång en mus som skulle bygga hus ... hör han från badrummet.

Typiskt! Pappa byter blöja på Leah. Han hör hur Leah skrattar när pappa kittlar henne i slutet på ramsan om musen. Det är visst ingen som har tid med honom mer.

Han tar på sig jackan och går ut på gården. Han vet inte riktigt vad han ska hitta på, men bara han får komma bort från allt skrik så.

Han tittar bort mot grannhuset. Han ser hur adventsljusstakarna lyser i fönstret och tittar upp mot sitt eget hus.

Inte ens det har de tid med, mamma och pappa. Där finns inga tecken på advent. Det blir nog ingen julgran heller, tänker han dystert.

Men ute blåser det kallt och han vänder om in igen. När han kommer in i hallen är det tyst. Bra, då sover kanske lillebror nu.

– Där är du Samuel! Kom så ska vi fika, säger mamma och ler mot honom.

Samuel får en fikastund ensam med både mamma och pappa för Leah sover också. De mörka tankarna bleknar lite och det känns genast bättre.

– Efter fikat kanske du vill hjälpa mig att sätta upp adventsljus ... börjar mamma, men blir avbruten av högljudd gråt.

Samuel drar en djup suck. Typiskt! Mamma reser sig från bordet och går för att hämta lillebror. Hon kommer tillbaka med lillebror på armen.

– Vad tycker du om Jonatan som namn på lillebror? undrar pappa medan han dricker sitt kaffe.

– Jonatan betyder Guds gåva och pappa och jag tyckte det passade bra, fyller mamma i.

– Jag då? Är inte jag en gå... säger Samuel lite tyst, men längre hinner han inte för lillebrors gråt avbryter honom.

– Men du har ju bajsat vännen, säger mamma och går med lillebror till skötbordet.

Pappa reser sig också och går för att hänga tvätt. Kvar sitter Samuel. Ensam.

Dagen därpå är det ljus och fest i kyrkan. Hela familjen är där och kören sjunger adventssånger. Ett av barnen i kyrkan får tända det första ljuset i adventsljusstaken. När de går ut ur kyrkan är mamma på ett strålande humör.

– Vill du ta en promenad med mig, Samuel? Jag tänkte att du, jag och lillebror kunde gå hem,

medan pappa och Leah tar bilen.

Det vill Samuel gärna. När de går borde väl lillebror sova i alla fall. Och det gör han. Han sover och Samuel låtsas som om han inte ligger där i vagnen.

– Vilken fantastisk gudstjänst i dag, säger mamma. Tänk att vi får börja ett nytt kyrkoår med ny nåd. Tänk att få bli påmind om hur Jesus kom för att rädda oss.

Samuel svarar inte. Han går och funderar på om han ska våga fråga det där han går och tänker på. Tänk om mamma blir arg? Mamma måste ha lagt märke till hans tystnad för efter en stund så frågar hon:

– Vad tänker du på?

Samuel tittar upp på mamma. Hon ler mot honom. Då vågar han nog fråga ...

– Bryr du dig om mig? säger han tyst.

– Men Samuel, säger mamma och stannar. Det är klart att jag gör det, fortsätter hon och kramar honom. Varför skulle jag inte göra det?

– Du är ju bara med lillebror hela tiden, eller så skrattar du åt något roligt som Leah gör. Och i går sa du att lillebror är en gåva. Men jag då?

– Min älskade lilla Samuel. Du är min gåva. Alla mina barn är en gåva. Det var ju när du kom som jag blev mamma.

Mamma stryker honom över håret.

– Lillebror tar mycket tid just nu. Så är det när man är liten. Men jag förstår om du tycker det är jobbigt.

De fortsätter sin promenad hemåt. Mamma går tyst. Samuel också.

– Du Samuel, nu kom jag på en sak. I dag fick vi ju höra om nåd. Varje dag får vi ny nåd hos Jesus. Hans kärlek och förlåtelse tar aldrig slut. Så är det med min och pappas kärlek också. För varje barn Gud ger oss så öppnas ett nytt rum i våra hjärtan, med ny kärlek till vårt nya barn. Lillebror kan aldrig ta min kärlek till dig. Du har ett rum i mitt hjärta, Leah ett och lillebror ett.

Samuel tittar upp på mamma. Hon verkar så säker på sin sak. Han letar efter mammas hand. Hon släpper vagnen med ena handen och så tar hon Samuel i den andra. Så går de där hand i hand, Samuel och mamma.

Henny Johansson

